

हुवा वाजस्य नु प्रसवे इत्यादिसप्तमलैः प्रतिमन्त्रमाग्निकानि सप्त वाजप्रसवीया-
नि तस्मादेव सर्वौषधात्तेनैव सुवेण जुहोतीति सूत्रार्थः ॥ व्याख्याता [१.५.] ॥३०॥

विश्वेऽग्र्य मरुतो विश्वेऽऊती विश्वे भवत्वग्र्यः समिद्धाः ।

विश्वे नो देवा अवसागमन्तु विश्वमस्तु द्रविणं वाजोऽग्र्यस्मे ॥३१॥

लुशोधानाकदृष्टा वैश्वदेवी त्रिष्टुप् । अद्यास्मिन्दिने विश्वे सर्वे मरुतः सप्तक-
गणा आगमन्तु आगन्तु ह्वाभावे रूपम् । विश्वे अन्ये च सर्वे गणदेवता वस-
वो रुद्रा आदित्याश्च ऊती ऊत्या पूर्वसवर्णः अनेन तर्पणेन निमित्तेनागमन्तु तृ-
त्य्यमागहत्वित्यर्थः । विश्वे देवा च गणदेवता नोऽस्माकमवसानेन हविषा नि-
मित्तेन हविर्ग्रहणायागमन्तु तदागमनेन च विश्वे सर्वेऽग्र्यः गार्हपत्यादयः समि-
द्धाः सम्यग्दीप्ता भवन्तु तदर्थं होमेनेत्यर्थः । तेषां देवानां तुष्ट्या विश्वं सर्वं द्रवि-
णं धनं गोभूहिरण्यादि वाजोऽन्नं चास्मेऽस्माकमस्तु विभक्तेः शे-आदेशः ॥३१॥

वाजो नः सप्त प्रदिशश्चतस्रो वा परावतः ।

वाजो नो विश्वैर्देवैर्धनसाताविहावतु ॥३२॥

तिस्रोऽन्नदेवत्याः तत्राद्यानुष्टुप् द्वे त्रिष्टुभौ । नोऽस्माकं वाजोऽन्नं सप्त प्रदि-
शः भूरादिलोकत्रयं प्राच्यादिदिक्तुष्कम् परावतः दूरस्थाश्चतस्रश्च मर्हन्नतपःस-
त्याख्याश्चापूरयविति शेषः वाशब्दश्चार्थः यद्वा अस्माकं वाजोऽन्नं सप्त प्रदिशश्चत-
स्रो महराद्याश्चावतु प्रीणातु प्रशब्देन प्रकृष्टं लोकत्रयं दिशः प्राच्याद्याः परावह-
ब्दो द्वरार्थः महरादयो हि लोकत्रयमतीत्य वर्तन्ते अस्मदत्तान्निन सप्त लोका दि-
क्तुष्कं च तृप्यवित्यर्थः । किं च धनसातौ ग्रन्सम्भक्तौ क्तिन्नतो निपातः धनस्य
सातौ सम्भजनकाले प्राप्ति वाजोऽन्नं नोऽस्मान्विश्वैर्देवैः सहावतु पालयतु इहा-
स्मिन् लोके यज्ञे वा यदास्माकं धनेहा ज्ञायते तदास्माकं देवतर्पणाक्षमं बह्वन्नम-
स्त्विति वाक्यार्थः ॥३२॥

वाजो नोऽग्र्य प्रसुवाति दानं वाजो देवाँऽऽकृतुभिः कल्पयाति ।

वाजो हि मा सर्ववीरं ज्ञानं विश्वा आशा वाजपतिर्ज्ञेयम् ॥३३॥